

SLÄKTDATA

Medlemstidning för föreningen Släktdata

Nr 3 - 2012

Vad är detta ??

**Föreningens hedersmedlem
95-årige Martin Persson
hyllad för förtjänstfulla insatser**

Martin Persson hyllad med medalj på sin 95 års dag

En av föreningen Släktdatas allra flitigaste och duktigaste registrerare under åren är Martin Persson från Uddevalla. Med en otrolig och glödande entusiasm har han under två decennier förfett släktforskare med uppgifter från kyrkans tre ministerialböcker, födda, vigda och döda.

Under Släktforskarlagarna i Göteborg 2005 fick Martin, Victor Örnbergpriset, som betraktas som det finaste man kan få i släktforskarkretsar.

I samband med festligheterna 2005 utsågs Martin till hedersmedlem i föreningen Släktdata.

Åren gick och nu i sommar fyllde Martin 95 år. Lika entusiastisk som tidigare med glöden i ögonen och med en otrolig kunskap om registrering från otydliga, slarvigt skrivna namn, orter och inte minst prästernas egna anteckningar.

Tack vare Martins ihärdiga översättningsarbete kan vi idag med lätthet läsa resultatet i föreningens registerbank som är till hjälp för alla släktforskare.

Tänk om alla släktforskare hade denna sunda idé att skänka sina

Bilden från Martins skrivarlya 2005

avskrivna registerposter från böckerna födda, vigda eller döda till Släktdata. Då skulle inte bara vi i föreningen bli jättegglade utan även alla släktforskare som besöker vår webbplats:

www.slaktdata.org

Vi hoppas att detta blir en verklighet.

Släktdata har i samband med Martins 95-års dag överlämnat en specialmedalj med inskriptionen:

**Martin Persson
För förtjänstfulla insatser
Föreningen Släktdata**

Björn Jönsson

Nya medlemmar

Vi hälsar välkomna följande personer som nya medlemmar i Föreningen Släktdata:

Andersson Ingrid	Iowa, USA
Birgersson Bo	Horndal
Calissendorf Birgitta	Visby
Hallberg Peter	Torslanda
Halmfors Maria	Stockholm
Isberg Sven	Skärholmen
Johansson Gun Brith	Partille
Kristiansen Trude Mette	Norge
Olsson Inger	Torslanda
Persson Åsa	Örebro
Petersson Anders	Göteborg
Pettersson Helena	Heby
Skeppsvik Hans	Borlänge
Strand Birgitta	Lomma

**Ansvarig Släktdatas
register**

Mårten Sjöbris
register(at)slaktdata.org
Guldringen 42
426 52 Västra Frölunda
031-29 06 40

Webbmaster

Mats-Olof Sander
webmaster(at)slaktdata.org

**Redaktion för
TIDNINGEN SLÄKTDATA**

Solveig Blomstrand
tidningsmakare(at)slaktdata.org
0523-41165

Artikelförslag sänds till:

Lennart Larsson
kassor(at)slaktdata.org
Mossaedsvägen 61
429 34 Kullavik
031-93 33 70

SLÄKTDATA

är en ideell förening för släkt- och datorintresserade.

Föreningen bildades 1989.

Föreningen verkar för att sprida information om såväl släktforskning som datorteknik för densamma.

Föreningen verkar också för att framställa dataregister till låg kostnad över födda, vigda och döda men också husförhör och domböcker.

Föreningen har medlemmar såväl i Sverige som övriga länder.

Medlemsavgiften är 125 kr per år och inkluderar TIDNINGEN SLÄKTDATA.

Prenumerationsavgiften för TIDNINGEN SLÄKTDATA är 125 kr per år. Medlemsavgiften/prenumerationsavgiften betalas till föreningens plusgiro 410 40 40 – 3

Föreningens adress är:
Föreningen SLÄKTDATA
c/o Lennart Larsson
Mossaledsvägen 61
429 34 Kullavik
kassor(at)slaktdata.org

Föreningens webbplats:
<http://www.slaktdata.org>

TIDNINGEN SLÄKTDATA utkommer med fyra nummer per år. Bidrag i form av artiklar, notiser och tips är välkomna. Redaktionen förbehåller sig rätten att ändra i insänt material. Privata annonser och upplysningar tas in i mån av plats.

För innehållet i artiklarna står varje enskild författare och är inte alltid föreningens Släktdatas åsikter.

Tidningens adress:
tidningen(at)slaktdata.org

Tidningens webbplats:
<http://www.slaktdata.org/index.php/tidningen/>

Nästa manusstopp: 14 nov. 2012

Ansvarig utgivare:
Lennart Larsson

Tryckeri: Proline Offset Tryckeri AB
Göteborg, www.prolinetryckeri.se

Styrelse för SLÄKTDATA

Ordförande Björn Jönsson
ordf(at)slaktdata.org
Ulvedalsgatan 93
442 43 Kungälv
0303-642 52

Ledamot Hans-Erik Englund
hasse.englund(at)slaktdata.org
Svanbäcksg 39 B, III
414 71 Göteborg
031-14 73 20

Kassör Lennart Larsson
* ansvarig för medlemsregistret
* tar emot adressändringar för tidningen
kassor(at)slaktdata.org
Mossaledsvägen 61
429 34 Kullavik
031-93 33 70

Ledamot Karl-Gustav Rosborg
karl-gustav.rosborg(at)slaktdata.org
Källarvinkeln 8
425 30 Hisings Kärra
031-57 31 76

Ledamot Håkan Andersson
hakana(at)slaktdata.org
Kvintettvägen 1
451 70 Uddevalla
0522-704 21

Suppleant Björn Bergdahl
rex(at)slaktdata.org
Hällesås byväg 30
427 51 Billdal
031-91 07 88

Suppleant Birgitta Krantz
birgitta.krantz(at)slaktdata.org
Gitarrgatan 3, lgh 2105
421 41 V. Frölunda
031-91 20 29

Innehåll:

Martin Persson hyllad med medalj på sin 95 års dag.....	2
Nya medlemmar.....	2
Ordföranden har ordet.....	4
Årets Eldsjäl 2012.....	6
Vi söker Dig.....som har något att berätta!	6
En prickig yta - (QR-kod).....	7
Nu finns nyheter i Rötterbokhandeln	7
Dopnamnets form.....	8
Vintertinget i Tanums häradsrätt A1a:35 i Bohuslän.....	9
Håkans notiser.....	10
Skolminnen från Kålleröd.....	11
Kom i gång med släktforskarprogrammet Disgen	14
DIS-VÄST fyller 25 år.....	14
Nya register i Släktdatas databas	15
GöteborgsRegionens Släktforskare GRS.....	16

Ordföranden har ordet

Hör upp alla släktforskare !

På Sveriges Släktforskarförbunds riksstämma i Gävle i slutet av augusti tog man ett väldigt viktigt ställningstagande till att inte förändra vårt nuvarande folkbokföringssystem. Uttalandet återfinns i sin helhet nedan.

Anledning till upproret är att Finansdepartementet struntar i Folkbokföringsutredningens förslag (SOU 2009:75) och nu valt en egen väg där man föreslår att folkbokföringsindelningen enbart skall grundas på kommun och fastighet.

Detta innebär konkret att församlingar och socknar kommer att försvinna, inte bara i arkiven utan även att våra viktiga ortnamn försvinner genom att sockennamnen inte förblir i bruk.

Varför gör man så här ?

Man påstår att det bör bli billigare och mer rationellt att använda kommunindelningen som en statistisk bas vid jämförelse med alla andra statistiska värden för samhällsutvecklingen.

Vad innebär detta rent praktiskt?

Enligt nämnda utredningens enkät

anses över hälften av tillfrågade myndigheter, företag och organisationer att deras verksamhet påverkas negativt om församlings- och sockenindelningen skulle försvinna.

Nu pratar vi alltså om Lantmäteriet, Domstolsverket, Skolverket, Statistiska Centralbyrån, Posten, Upplysningscentralen, Sveriges Försäkringsförbund och framförallt de myndigheter och organisationer som arbetar inom kulturområdet såsom Sveriges Hembygdsförbund, Riksantikvarieämbetet, Riksarkivet mm. I andra ringhörnan står Skatteverket, som sköter folkbokföringen

Uttalande vid SSf:s stämma: bevara sockenindelningen

Uttalande vid Sveriges Släktforskarförbunds (SSf) riksstämma i Gävle 2012, med anledning av regeringens planer på att göra genomgripande förändringar av den svenska folkbokföringen. Den svenska befolkningsstatistiken har sedan 1600-talet utgått från en genom tiderna i princip oförändrad indelning av landet i ett par tusen församlingar (tidigare socknar). Församlings- och sockenindelningen är levande i människors medvetande och har stor betydelse för lokal identitet och tillhörighet. Den långa obrutna befolkningsstatistiken gör det möjligt att i historieforskning följa människor från vaggan till graven, till glädje för hundratusentals släkt- och bygdeforskare över hela Sverige. Denna befolkningsstatistik är väsentlig för planeringen av vår gemensamma framtid.

SSf vill härmed kraftfullt protestera mot alla planer på att förändra indelningsgrunden. Den gamla församlingsindelningen är, liksom socknarnas namn, levande historia med stark livskraft under nära tusen år och en integrerad del av landskapsmiljön. Den är en del av Sveriges immateriella kulturarv, vilket regeringen så sent som 2010 förbundit sig att skydda när man ratificerade Unescos konvention för skydd av det immateriella kulturarvet.

SSf uppmanar regeringen att följa det förslag som Folkbokföringsutredningen (SOU 2009:75) föreslog i sitt betänkande, nämligen att folkbokföringen ska ske i historiskt stabila distrikt som följer Svenska kyrkans församlingsindelning 1999/2000.

Sveriges Släktforskarförbunds stämma Gävle 25/8 2012

idag och som är den tyngsta instansen, att förslaget är bra. Striden har börjat.

En klok människa inser snabbt att även kommuner och fastigheter kommer att förändras i tiden. Det var inte så länge sedan man läste i tidningarna att man måste radikalt förändra många kommungränser för att vi hade för många i Sverige. Om då kommunerna blir ännu större vad händer då med de detaljer som vi släktforskare så gärna vill ha reda på. Det kommer inte att fungera !

Lite av vad jag här har beskrivet återfinns på vår webbplats, mittkolonnen på första sidan.

På ordförandekonferensen i Gävle noterade jag ett antal bra argument från Ingela Broströms föreläsning om förslaget. Ingela sitter i Sveriges Hembygdsförbunds styrelse, vars riksstämma tog samma beslut i ärendet som Sveriges Släktforskarförbunds riksstämma.

Här följer några av argumenten:

- 1. Man försitter chansen att ge folkbokföringen långsiktig stabilitet.** Kommunindelningen kommer sannolikt att förändras och blir därför lika instabilt som de nuvarande församlingarna.
- 2. Ingen geografisk indelning av landet på mindre nivå än kommun** drabbar offentlig och enskild verksamhet -- och landsbygden särskilt hårt, eftersom indelningen är en grund för social sammanhållning och lokal föreningsverksamhet, och därmed en del av glesbygdens överlevnadsförmåga.
- 3. Samhällsplaneringen försvåras,** när statistiska uppgifter om mindre geografiska enheter än kommun inte längre ingår

i den offentliga statistiken.

- 4. Forskningen drabbas,** inte bara historisk forskning, utan även forskning inom medicin, ekonomi och samhällsvetenskap, och hembygds- och släktforskning.
- 5. Ett internationellt omistligt kulturarv försvinner.** Förslaget strider mot grundläggande bestämmelser i KML och mot UNESCO:s konvention om det immateriella kulturarvet, där just den svenska folkbokföringen, sockenindelningen hör till Sveriges viktigaste bidrag.
- 6. Våra viktigaste ortnamn försvinner** genom att sockennamnen inte förblir i bruk.
- 7. Kontinuiteten bryts.** Som en stor sax klipper förslaget av sambandet mellan förr och nu. Allmänheten kommer inte att kunna relatera till samlingarna i museer och arkiv, och inte heller till litteratur och forskning om förhållanden i äldre tid.

Vad kan vi släktforskare göra ?

En hel del faktiskt. Folkbokförings-

frågan är faktiskt en demokrati-fråga. Frågan måste upp till debatt. Frågan kommer att debatteras av våra riksdagspolitiker med start i oktober.

- Du kan ta kontakt med lokalpressen i din hembygd.
- Du kan ta kontakt med någon rikspolitiker i din hemtrakt.
- Du kan mejla våra riksdagspolitiker.
- Du kan skicka vykort med texten 'Stoppa förslaget om 'Nytt folkbokföringssystem' eller 'Rädda folkets historia – NEJ till nytt folkbokföringssystem'.

Vad händer i övrigt i Släktdata under hösten ?

Jo, vi kommer att ha en monter på släktdagen i Borås den 13 oktober och även en monter den 20 oktober på Bohusläns Museum i Uddevalla då DIS-Väst arrangerar en släktdag. Kom gärna förbi så får vi prata en stund.

Hjärtligt välkomna!

Björn Jönsson

Hans-Erik Englund och Solveig Blomstrand i Släktdatas monter på Släktforskarcardagarna i Gävle

Foto: Mats-Olof Sander

Årets Eldsjäl 2012

Göran Larsson från Sotenäs Personhistoriska Förening

Varje år delar Sveriges Släktforskarförbund ut ett pris under namnet 'Årets Eldsjäl'.

Ett pris som vill belöna initiativ och framåtanda inom släktforskar-rörelsen.

Utmärkelsen gick till Göran Larsson, som över 20 år inte bara varit kassör i Sotenäs Personhistoriska Förening utan även med stort engagemang, kunnighet och på ett väsentligt sätt bidragit till att sprida kunskap om släktforskning.

Redan 1984 startade Göran torpvandringar i Tossene och har alltsedan dess byggt upp och katalogiserat föreningens stora arkiv i Bovallstrand.

Göran fyller 85 år i november.

Föreningen Släktdata tackar Göran för hans utmärkta insatser.

*Text: Björn Jönsson
Foto: Kent Lundvall*

Göran Larsson, Årets Eldsjäl 2012

Vi söker Dig.....som har något att berätta!

Du kanske har träffat på något under Din släktforskning som kan vara av intresse för våra läsare.

Vi tar emot bidrag i form av artiklar, notiser och tips. Hör gärna av Dig till mig eller någon annan på sidan 2-3.

Hälsningar
Lennart Larsson
kassor(at)slaktdata.org

En prickig yta - (QR-kod)

Du har säkert sätt dessa prickiga ytor som dyker upp på allt fler ställen i vårt samhälle.

Det började på produktförpackningar men nu förekommer det på alla ställen som kan fånga vår nyfikenhet att scanna in den i vår mobil. Det är en kod som fått beteckningen QR-kod. Den bygger en länk mellan den fysiska världen och den digitala, mobila världen.

Det har aldrig tidigare varit så enkelt att fånga upp intresserade mottagare av ett reklam-, informations- eller upplysningsbudskap, för att få mottagaren att titta närmare på exempelvis produkten eller tjänsten. Tjänsten kan vara att man via mobilen får lyssna på en berättelse om en sevärdighet som man just står framför eller att man lämnar en intresseanmälan. Troligvis kommer QR-koden att utvecklas inom alla fronter allteftersom mobilmarkna-

den växer.

Vad är då QR-koden ?

QR står för 'quick response' och utvecklades ursprungligen av Toyotas dotterbolag Denso Wave, för hantering av bilar under tillverkningsprocessen. Koderna blev snabbt populära i andra brancher, inte minst eftersom de kan innehålla mer data än de traditionella streckkoderna.

Denso Wave har patent på tekniken, men har valt att inte ta betalt för användningen. Tekniken är därmed fri att använda utan licens och finns dokumenterad som ISO-standard.

Den första qr-standard definierades i oktober 1997, men det är inte förrän nu som den har uppmärksamats med full kraft genom den mobila världen. När man ser en qr-kod som man vill läsa av så öppnar man appen och läser av koden med mobilens kamera. Hittills har man i de flesta fall skickats till en webbsida men genom apptechniken börjar man nu se andra möjligheter. Mottagaren kan välja på vilket sätt informationen skall presenteras, visas eller utföras.

Spännande !

Hur mycket data som kan kodas beror på vilken upplösning koden har. Det finns därför olika versioner av QR-koder, som har olika upplösning.

Låt oss ta som exempel version 4, som har en upplösning på 33x33 punkter, och kan innehålla 50 tecken. Eller version 10, som har en upplösning på 57x57 punkter, och kan innehålla 174 tecken.

QR-koden på tidningens framsida innehåller webbadressen till Släktdata (www.slaktdata.org).

Var kan man förvänta sig att finna QR-koden?

Överallt. Det finns egentligen ingen begränsning. Fundera själv på vad följande exempel kan ge dig som mottagare ytterligare information.

Kassakvitto – visitkort – affischer – broschyrer – tidningar – museér – kartblad – biljetter – matsedlar – prislappar – gps-punkter.

Björn Jönsson

Nu finns nyheter i Rötterbokhandeln

De böcker och CD/DVD-skivor som släpptes under Släktforskardagarna finns nu i Rötterbokhandeln. Om du inte slog till då så finns följande titlar att köpa på online:

Begravda i Sverige II - Version 2 av Begravda i Sverige på DVD.

Svenska Ortnamn - Är nu uppdaterad och fungerar på alla Windowsversioner.

Släktforskning fortsättning - Fortsättningen på Gunilla Didrikssons populära handbok i släktforskning.

Soldatforsa! - Professor Lars Ericsson Wolkes ger i sin nya bok mängder av tips för släktforskare med militära förfäder.

Vild och oregerlig - En berättelse om hur en ung man dömd för knivöverfall får en ny riktning i livet. Av Urban Johansson

Under kategorin nyheter i Rötterbokhandeln hittar du det allra senaste.

<http://www.genealogi.se/>

Dopnamnets form av professor Olof Brattö

Artikeln är hämtad från första numret av Släktdatas medlems-tidning utgiven 1989.

En släktforskare tvingas ofta ställa sig frågan: Är detta verkligen det namn min släkting hade? Eller: Jag vet att hon hette Maria, men varför står det då ibland Maren om henne? Eller: Han döptes till Jon, men varför kallas han som vuxen alltid Johan eller Johannes?

Man ställs alltså inför problemet att veta vart de olika formerna av ett personnamn (förnamn) hör, eller snarare vart de ansågs höra vid tiden ifråga.

Om man för detta problem tillbaka i tiden ända till själva dopet, inställer sig frågan: Det namn föräldrarna uppgav till prästen, vilket var det? Var det i den form som står införd i dopboken? Eller hade far och mor en annan form eller rentav ett annat namn i tankarna?

Har man några gånger stött på detta problem, märker man snart att det i detta avseende går en tydlig skiljelinje omkring år 1700. Före 1700-talet ser man att skrivaren av handlingen, jordeboken, mantalslängden e.a, behandlade namnet efter eget tycke och smak, naturligtvis inom de gränser som utstakades av vad man då visste eller trodde sig veta om dopnamnens samhörighet.

Fr.o.m 1700-talet lägger vi märke till en standardisering såväl i själva namnskicket som i namnets form. Detta är givetvis en följd av den allmänna kyrkobokföring som i hela Sverige infördes genom 1686 års kyrkolag.

Denna standardisering gjorde sig främst gällande inom själva kyrkobokföringen. Men denna kom snart att bli mönsterbildande också för annan folkbokföring, den statliga och den militära.

En särskild ställning intar ofta domböckerna. De skrevs i regel av personer som inte direkt hörde till trakten, som hade fått en annan uppfostran än den bland vanligt folk, eller som kom från en helt annan miljö än den där de hade sin verksamhet.

Att ge svar på alla de frågor som uppstår kring förnamnet är inte möjligt. Jag skall dock försöka att med hjälp av material från Bohuslän ange några allmänna riktlinjer.

I 1500- och 1600-talens längder hade skrivaren stor frihet att välja den form han själv föredrog. Förnamnet Olof använder en skrivare formen Olluff, medan en hans kollega föredrar formen Olle för i flera fall samma personer.

Denna variation vållar oss ju egentligen ingen svårighet, eftersom vi fortfarande brukar dessa båda former om samma person. Betydligt svårare blir problemet när vi efter ett tag kommer på att det vid sidan av mansnamnet finns ett kvinnonamn Olleff eller t.o.m Olle. Enda möjligheten att hålla isär de båda namnen har vi i de fall då de står i ett sammanhang som anger kön, utmärkt genom man, son eller dräng resp. hustru, dotter eller piga.

Inte heller variationen Andreas – Anders – Anners känns oss främmande, så länge vi vet att Anders är en form utvecklad ur apostlanamnet

Andreas. Svårare blir det för oss att betrakta Tor - Tore – Tord – Tol – Tolie som samma namn, vilket man gjorde långt in på 1600-talet, i enstaka fall ännu senare. Härtill kommer att Tolle i sällsynta fall kan vara ett kvinnonamn.

För ovanliga dopnamn träffar man på större variationer. Den skrivna formen hade ännu inte stabiliserats, och därför använde skrivarna ofta talspråkets former.

Vad är Ranel och Revel för namn?

Först lägger man kanske märke till att Ranel aldrig förekommer som fadersnamn. Det torde alltså vara ett kvinnonamn. Så småningom stöter man på varianten Ragnel, och då är det lätt att sluta sig till att detta är en form av namnet Ragnhild. För Ravel blir slutledningarna likadana, då man får varianten Ragvel eller Ranvel. Vi kommer tillbaka till de ganska ovanliga mansnamnet Ragnvald.

Att Gunia är en folklig form av Gunhild torde inte vara svårt att sluta sig till. Lösningen på dessa enskilda problem får man oftast när man förfogar över ett tillräckligt stort material, där man - om man har tur - kan träffa på samma person upptagen i olika längder eller vid olika tillfällen.

Ibland kan också genealogier ge en viss ledning. Detta gäller givetvis de fall då ett i släkten omtyckt namn ges i olika former till olika personer i samma släktled eller i olika led. Under dessa århundraden hade man heller inte så stor vördnad för den ”riktiga” formen. Man kunde utan betänkligheter använda familjära former och vardagsformer, inte bara

Lasse, Nisse, Olle och liknande utan Ebbe och Espen för Esbjörn, Siul för Sigurd o.a. sådana.

I en bevarad kyrkobok för tiden 1664 - 1685 på Sotenäset tycks kyrkoherden både för de vuxna och barnen vid dopet ha tagit upp de former som församlingsborna själva använde. Han skriver Eli, Karl, Mali, Mari och Siri för traktens folk, medan han för inflyttade och främmande personer använder Helena (Elin), Katarina (Karin), Magdalena (Malena), Maria och Sigrid. Man kan således här se en medveten social skiktning i namnskicket.

I vissa fall tycks skrivarna eller studerat folk ha velat briljera med latinska former för sina inhemska namn. Augustinus är en sådan "förfinad" form för Östen, Bartolomeus för Bertil och Heliodorus för Haldor.

En del av dessa latinska former har sedan slagit an och använts "på riktigt".

Det är sannolikt på detta sätt som lärda former såsom Andreas, Johannes, Kristina och Margareta under 1700-talet trängde ut de gamla folkliga formerna.

Den svenska namnskatten hade visserligen redan vid medeltidens

Foto: www.fotoakuten.se

slut blivit avsevärt begränsad, men man kan fortfarande under följande århundraden stöta på namn som verkar egendomliga och ovanliga. Men man skall inte låta sig avskräcka,

och man skall absolut inte ombilda det namn eller den form som skrivaren uppgett. Detta kan man göra bara i yttersta nödfall, d.v.s. om man är säker på att han verkligen begått ett misstag, gjort ett skrivfel.

Först när man verkligen förstått namnformen, kan man använda sig av en standardiserad form, t.ex. i ett register. Denna standardisering bör dock ske med stor återhållsamhet..

***

Följande verk kan vara till hjälp att förstå personnamn:

Danmarks gamle Personnavne, G.Knudsen og M.Kristensen, 1936-48.

Sveriges medeltida personnamn, (A-Gunnor), 1967.

Norsk personnamnleksikon, 1982 (med många äldre former och dialektformer).

Vintertinget i Tanums häradsrätt A1a:35 i Bohuslän

Den 30 mars 1893 paragraf no 77. Fällande dom för misshandel av hästar

Kronolänsmannen J A Hansson har å tjänstens vägnar till tinget instämt Ludvig Olsson i Backa och båtsmannen August Lång i Hogen att ansvara för det de under innevarande år visat uppenbar grymhet mot djur.

Vid upprop av detta mål inställa sig parterna personligen, av vilka åklagaren anförer, att åtalet avser ett tillfälle under nu gångna vintern, då svarandena nu hava i närheten av Lur kyrka misshandlat och med en gärdesgårdstör slagit en häst, så att stören brustit av.

Svarandena berätta, att de voro på väg från Galtö till Långö med 2 tunnor sill, då hästen vid Lurs kyrka i

en liten backe vägrade att gå fram, varför svaranden Lång grep en stör och därmed drev på hästen, varvid stören brast sönder. Svaranden Olsson fattade nu själv tömmarna, under det Lång hämtade en annan stör som också slogs av på hästen. Det syntes inga märken efter slagen och stöarna voro genomfrusna och därför sköra. Svaranden Olsson, som rådde om hästen, ville nödvändigt tvinga hästen fram för att djuret icke skulle få den ovanan att tredskas.

Vittnesförhör

Åklagaren anholder om vittnes förhör med änkan Fredrika Johansson och Gustafva Lysell under Backa, vilka äro vid rätten tillstädes och få, utan hinder av känt jäv, svärja vittneseden, varefter de, varnades för dess missbruk, en i sänder hörde, berätta sålunda:

Fredrika Johansson: Vittnet, som bor intill Lur kyrka, hörde vid omstämde tillfälle, väsen ute på vägen. Vittnet gick då ut och fick se svarandena i färd med att driva hästen uppför backen.

Svaranden Olsson körde och svaranden Lång slog hästen flera gånger med en gärdesgårdstör, tills stören brast sönder, men hästen vägrade fortfarande att gå vidare. Nu tog Lång en annan stör och förnyade slagen, så att även denna stör gick av. Under tiden ryckte svaranden Olsson hästen vid tömmarna och manade på.

Sedan av en annan tillskyndad person gjorts någon förändring vid seldonet som kommit i olag, gick hästen självmant och genast uppför backen. Vittnet ansåg det vara grymt att så slå hästen och

uppmnade Lång att upphöra därmed. Det var på svaranden Olssons uttryckliga begäran som svaranden Lång misshandlade hästen. Vidkänt.

Gustafva Lysell: Att vittnet, som bor bredvid backen ifråga, vid omstämda tillfället genom fönstret såg svarandenas ansträngningar att få hästen uppför backen, varvid svaranden Lång höll hästen vid betset och Olsson i tömmarna.

Lång släppte därefter betset och slog hästen över längden flera gånger med en stör som han hämtade vid vägkanten och gick stören av under slagen. Vittnet ropade till svarandena, att de ej skulle plåga djuret, men vittnets röst nådde ej fram till dem eftersom vinden låg emot.

Vittnet skyndade nu till stället och uppmnade svarandena att ej slå hästen vartill svarandena gemäldt, att det endast var okynne av hästen, att han icke ville gå fram. Sedan en annan person som jämväl kommit tillstädes, ordnat seltyget, vilket råkat i olag, gick hästen utan att

tredskas självmant uppför backen. Vittnet tycket att misshandeln å hästen såg ”stygg” ut. Vidkänt.

Ersättning till vittnena

Vittnena tillerkännes i ersättning för sin inställelse vid tinget att av allmänna medel förskjutas 1 krona 50 öre var för vardera och två i vittnesärendet använda dagar jämte skjutspenningar efter en häst från deras hemvist till tingsstället och åter.

Åklagaren anser åtalet styrkt och överlämnar fördenskull målet till häradsrättens prövning. För att visa att ej något djurplågeri förelåg, enär hästen ifråga understundom vägrar att gå fram, anhålla svarandena emellertid om uppskov vilket åklagaren såsom onödigt bestrider.

Svaranden Olsson medgiver att det var på hans uppmaning, som Lång slog hästen. På fråga intyga vittnena, som ånyo förekalas, att de störrar, varmed hästen misshandlades voro av askträd samt att de icke voro ruttna, men att de dock voro några år gamla.

Utslag avsagt den 24 maj 1893

Häradsrätten finner icke skäl att för uppgivna ändamålet bifalla svarandenas uppskovsanhållan utan företager målet i befintligt skick till avgörande.

Och som det är lagligen styrkt, att svaranden Lång en dag under förliden vinter på allmänna vägen invid Lurs kyrka upprepade gånger slagit ett svarande Olsson tillhörigt hästskulptur över längden med två gärdsgårdsstörrar, så att dessa brutit sönder, samt att svaranden Olsson vid misshandeln varit svaranden Lång behjälplig och uppmant honom därtill, alltså prövar, med stöd av 18 kap 16 paragrafen strafflagen jämförd 3 kap 3 paragrafen i samma lag, häradsrätten lagligt döma en var av svarandena att för uppenbar grymhet med djur böta tio kronor samt att ersätta statsverket vad som utbetalats eller kan komma att utbetalas till de i målet avhörda vittnen.

Håkan Andersson

Håkans notiser

Smånotiser funna i olika kyrkoböcker.

Om Lars Ersson, född 1/5 1838 i Gällivare församling, står det antecknat i husförhörlängden: ”Dömd av Gällivare häradsrätt den 13 april 1881 för 1:a gången stöld m.m. till straffarbete i 3 år 12 dagar och 8 års förlust av medborgerligt förtroende. Är absolverad i Långholmen”

Gällivare AI:8 s.116

Om Johan Olsson Haga, torpare och f.d. båtsman, från Bäckebo (Fredrikshamn) avled 1/8 1881 i en ålder av 36 år 5 månader och 12 dagar, står det antecknat ”Förgiftning

medelst intaget nitrobenzal, ett s.k. oäkta bittermandelolja som blandats till toddy”

Backa F:1 s.5

Om Karl Johan Ture Erikssons son Karl Axel, född 10/11 1874, står antecknat följande: ”Dömd av Norrtälje rådhusrätt den 3/11 1884 till aga i hemmet för olovligt tillgrepp”

Norrtälje AI:19c s.171

Erik Larssons dumma och fåniga son Lars i Södra Harg som 14 dagar efter midsommar lopp till skogen och ehuru halva församlingen gick skall och sökte honom i många dagar, kunde han icke ertappas men 17 veckor därefter fann hans broder

honom liggande död på marken dock alldeles skadd till kroppen, allenast skiortan var rutten. Han begrovs christerligen 5/11 1786.

Harg C:2 s.206

Drängen Olof Henriksson, född 24/5 1798 och bosatt på Mølneby Sörgård i Långelanda församling. Om honom står det antecknat i husförhörlängden: ”Har genom Sundals häradsrätts beslut den 21/4 1835 blivit sakförd såsom vållande till pigan Maria Danielsdotters död”.

Långelanda AI:10 s.126

Håkan Andersson

Skolminnen från Kållerød

Jag gick i skolan i Kållerød i fyra år – sedan blev det Kjellbergsska Kommunala Flickskolan i Göteborg. Eftersom jag föddes 1939 var min skolgång i Kållerød mellan hösten 1946 och våren 1950.

På våren innan man började skolan var det s.k. inskrivning. Då skulle alla barn, som skulle börja skolan till hösten, komma till skolan och inför Jessie Thölén, som var tillsynslärare, svara på några frågor. Inskrivningen hölls i ”lilla skolan”, den gamla ursprungliga skolan på skoltomten. Alla andra barn kom i sällskap med en eller båda föräldrar. Jag fick faktiskt gå ensam och jag var först, ganska kavat kan jag tänka mig. Drillad på frågorna var jag, så jag kunde uppge alla namn, födelsedata, adress och telefonnummer samt föräldrars namn och pappas yrke. Sedan var det bara att vänta på hösten.

Skolmiljön var ju välkänd för mig så någon oro kände jag inte. Jag var bokstavligt talat uppväxt på skolgården. Skolvägen var i det närmaste obefintlig – ett tiotal meter, en trappa med fyra eller fem trappsteg och sedan var skolgården där, kanske var det 25 meter från vår ytterdörr till skolans ytterdörr.

Skolhuset var stort. Första och andra klass hade var sitt klassrum, tre-fyrans klassrum var betydligt större. Korridoren var gemensam. Längst in fanns ett tvättställ med rinnande vatten – bara kallvatten. Längs väggarna i korridoren var det klädhängare och därunder bänkar, där skolbarnen för det mesta fick sitta och äta sin medhavda matsäck, smörgåsar och saft eller mjölk. Smörgåsarna brukade vara förpackade i aluminiumaskar och drycken i gröna vichyvattensflaskor

med patentkork. Ibland fick skolbarnen dock sitta inne i klassrummet och äta.

Vinkelrätt mot skolhuset och sammanbyggt med det fanns vaktmästarbostaden. Där bodde tant och farbror Eliasson. Jag fick säga så, eftersom mina föräldrar och vaktmästarparet inte ”lagt bort titlarna”. Annars hette tant Eliasson Davida och farbror Eliasson Amandus i förnamn. Han jobbade på Papyrus i Mölndal och hade väl vaktmästarjobbet som någon sorts extraknäck.

De hade en vuxen son, som hette Lennart och som lekte med mig ibland. Det hade funnits en son till, men han hade dött. Jag har för mig, att han drunknade i Tulebosjön. Tant Eliasson och hennes katt gick man och hälsade på, när man inte hade något annat att göra. Dessutom hade tant Eliasson en fascinerande apparat – en kaffekvarn. Det var alltid roligt att hjälpa till och mala kaffe. Mamma köpte alltid färdigmalt.

Ovanpå vaktmästarbostaden fanns det en lägenhet till. Innan jag började fjärde klass och det kom en ny lärarinna (Gunhild Holmqvist) användes den inte till annat än förråd för planscher och böcker och till läkarundersökningar av skolbarnen. En gång om året kom doktor Malmström med den bullriga rösten från Mölndal ut och lyssnade på skolbarnens hjärtan, tittade dem i öronen och vaccinerade dem som behövde bli vaccinerade.

Femman och sexan hade klassrum ihop. De hade t.o.m. eget hus att vara i, fast det låg på samma gård. Där undervisade pappa – den manlige läraren – ända tills vi fick årskurs 7 i Kållerød.

Skolbarnen hade alltid varit mina lekkamrater. Allra, allra mest tyckte jag om Rudolf Andersson, som fastän han gick i femman eller sexan gärna lekte med mig, som var betydligt yngre och inte ens gick i skolan. Jag hade varit med i skolan vissa dagar, vissa lektioner, så länge jag kunde minnas. När mamma skulle åka till stan fick jag vara med i klasserna. Då fick jag också ha smörgås och saft med mig och sitta med de andra barnen i korridoren och äta medhavd matsäck.

På eftermiddagarna höll jag ofta vaktmästaren, ”farbror Eliasson”, sällskap medan han städade. Det var där jag exempelvis var, när jag upptäckte de stora, svarta molnen, som visade sig vara brandröken, som kom från den stora ladugårdsbranden på Streterød. Då farbror Eliasson städade, hällde han ut någon sorts dammsamlare, oljebaserat pulver på golvet och det sopade han sedan ihop med en lång kvast. Varje tung dubbelbänk lyfte han upp på högkant och sopade under. Man fick också åka skottkärra med honom när han krattade löv på höstarna. Denna skottkärra var av mörkt rödmålat trä.

Jag kände en del av mina blivande klasskamrater, men inte alla. Vi var 16 barn, som började skolan samma år – 12 flickor och 4 pojkar. Med tiden skulle vi komma att utökas med ytterligare en pojke.

Två kamrater, som var födda samma år – 1939 – började inte skolan nu. Gun Svensson, som var född i januari, hade börjat ett år tidigare och Ellinor Benkel, som var född i december, började ett år senare. Alla pojkarna var s.k. snälla pojkar. Vår lärarinna hette Greta Hernqvist och hon bodde i samma hus, som

jag, Lärarebostaden. Alla flickor hade kjol eller klänning, på vintern kunde vi kanske ha skidbyxor. Nästan alla flickor hade dessutom rosett i håret, min var alltid röd. Pojkarna hade golfbyxor, s.k. äppelknyckarbyxor, och kortbyxor under den varma årstiden.

Vårt klassrum låg längst in i korridoren, till höger. Det var långsmalt och med fönster åt två håll, dels mot vaktmästarens gård, dels mot vår trädgård. För att vi inte skulle försvinna ut i våra tankar och distraheras, var de nedersta fönsterrutorna målade med någon gråvit färg. Väggarna var av pärlspont och målade ljusblå. Målade fönster och pärlsponten med den ljusblå färgen var gemensam för alla klassrummen. På väggen mot grannklassrummet sattes planscher på bokstäver och siffror upp allteftersom vi lärde oss. Där sattes också våra teckningar upp.

Längst fram till höger, i hörnet, var katedern med en svart tavla bakom. Någon tramporgel fanns inte i de två småskoleklasserna. Bänkarna stod i två rader, alla vända framåt. Bänkarna var av en modell, där man satt två och två tillsammans och sittbänken var fast med bänkdelen. Mycket viktigt var, att när man skulle svara på en fråga, fick man inte sitta kvar på bänken, utan skulle resa på sig och stå ordentligt bredvid bänken.

Sittbänken var gemensam, men vi hade var sitt fack för böcker och pennor. Vi hade var sitt bläckhorn, för redan nästan ända från början lärdes vi att skriva med bläck. Vi fick välja sittplats och bänkkamrat själva, en på hösten och en på våren.

På hösten har jag ett svagt minne av att jag satt bredvid Asta Eriksson, men på våren vet jag, att det var Solveig Malmqvist.

Jag har två, mycket påtagliga skolminnen, som är från tiden innan jag uppnått skolålder och blivit skolbarn "på riktigt". Det ena var då jag fick vara med i en förstaklass på "kinesfest".

"Kinesfesten". Jag sitter närmast kameran i randig jumper.

Det var hösten -43. Alla barn hade fått göra hattar, ett stort pappersark, som häftats ihop så det fått den typiskt asiatiska hattformen och klätts med glanspapper och sedan dekorerats med kvistar och blommor i klisterpapper. Där bak hängdes en lång fläta i svart trikå. Hur mycket jag själv var involverad i tillverkningen av hatten minns jag inte. Däremot minns jag, att det kom en pressfotograf och tog kort för någon tidning. Vi fick alla stå med armarna korslagda över bröstet och buga.

Själva festen bestod i att vi fick sitta i bänkarna och dricka saft och äta bullar och tårta. Det syns på kortet, som finns i mitt album. Lärarinna för klassen var Greta Andersson. (Hon sjöng med stort vibrato. Min syster Innon fick henne som fröken och började också sjunga så.) Det andra minnet handlar om sy-

slöjd. Jag hade lärt mig sticka, och sticka bra, redan vid fem års ålder. En gång var jag med då flickorna hade syslöjd. Jag hade med mig mitt eget sticke, en halsduk, röd- och vitrandig. Mönster var det också, 5 aviga, 5 räta. Efter fem varv bytte jag, så att räta kom ovanför aviga o.s.v och så bytte jag färg också. Detta klarade jag galant på egen hand och hade nog redan stickat c:a

50 cm vid det här tillfället.

Jag stickade på flitig som en liten myra. De andra stickade alltifrån grytlappar till vantar och sockor, beroende på vilken klass de gick i. Lilla jag var för duktig. Inte var det roligt, att sitta där i bänken och bara vara duktig, när de andra fick gå fram och få hjälp med både tappade maskor och felstickningar.

Men inte var jag dum. Jag upptäckte snabbt vad man skulle göra för att få uppmärksamhet. Sagt och gjort – jag tappade maskor och lät dem löpa flera varv ner. Då kunde jag också gå fram och ställa mig i led för att få hjälp. Varken fröken eller mamma begrep varför jag stickat så dåligt.

Vad minns jag från årskurs 1? Det första minnet måste vara från någon av de allra första dagarna. Vi skulle ju lära oss läsa. Ingen av oss kunde läsa innan vi började skolan. Fröken ritade ett stort och ett litet m på svarta tavlan. En och en fick vi gå fram, låna pekpinnen, peka på förts det ena, sedan det andra m:et och ljuda., mmmmm.....

Nästa minne är att vi fick rita en björk och göra mörkt blå konturer och lite andra blå streck. När vi skulle lära oss skriva de bokstäver vi lärt oss, hade vi en bok med grått, poröst papper och med svagt blå rutor. Formatet var stort, A3 eller

något ditåt. Med rutorna som hjälp och stöd skulle vi forma stora och små a:n, b:n och så vidare i textstil. I den boken fick vi använda blyerts.

Eftersom jag började skolan -46, fick vi redan från början även lära oss skrivstil – man gjorde så på den tiden. Den – skrivstilsboken – hette Tomten. Den var i en orange-skär färg och utanpå fanns en blå tomte med fjäderpenna uppe i ett hörn. Inuti fanns massor av linjer och rader, allt för att vi elever skulle lära oss rätt proportioner och lutningar. Vi använde inte fjäderpennor, som tomten på omslaget. Vi hade pennskaft och lösa stift, som vi doppade i mörkt blå-svart bläck. Det gällde, att få lagom mycket bläck i stiftet och rätt lutning och tryck på pennen, när man skrev. Annars blev sidan blåprickig. Jag var inte särskilt road. Men jag satt där i min bänk och plitade med mina bokstäver och det blåsvarta bläcket. Fingrarna blev blå. Fröken vandrade upp och ner i gångarna i vårt avlånga klassrum. Hon var, som nästan alltid, iförd sin blommiga artistrock.

Den beige charmeuseunderkjolen hängde under (vilket jag en gång påpekade, då blev hon jättearg och sa att jag var uppnosig), hårrullen var väl hoprullad i nacken, hennes röda, hamsterliknande kindpåsar med sina ytliga blodkärl darrade och pekpinnen hade hon hela tiden i handen. Min bänkkamrat Solveig och jag småbusade lite på flickors vis. När vi plitade som bäst med bokstaven S, skulle vi egentligen skriva "Svea". Det tyckte vi var ett gammalmodigt och tråkigt namn. Vi skrev istället namnen på två pojkar, som vi gillade. Jag skrev Sven (Andersson från Risåsbacke) och min bänkkamrat skrev Sten. När fröken upptäckte det och bannade oss, sa vi helt oskyldigt "det bara blev

så". Solveig och jag tyckte det var extra bra att det inte gick att suddas bläckskriften.

Ett annat minne från just första klass härrör från ett tillfälle då vi övade inför examen då det gällde att visa upp sig. Det var ju en viktig begivenhet och enda tillfället föräldrarna fick komma till skolan. Vid detta tillfälle stod jag tillsammans med några andra barn och vi övade barnvisor. Närmast mig på ena sidan stod min bänkkamrat Solveig. Plötsligt vände hon sig mot mig och sa "Usch Gerd, vad du sjunger fult!".

Då började jag mima och det har jag i stort sett hållit på med sedan dess, då jag hamnat i situationer då jag förväntats sjunga.

Jag minns det inte tydligt själv, men Solveig har berättat ett tydligt minne, av hur en av våra klasskamrater, inte ville klä av sig vid läkarundersökningen. Han hade inga kalsonger och ville ju inte stå där helt naken. Min lärarinna i ettan

och tvåan, Greta Hernqvist, och jag var inte riktigt på samma våglängd. Jag tyckte hon hade fjäsk och dessutom var hon stelbent. En gång i tvåan skulle vi ha s.k. fri skrivning. Vi fick halvfärdiga meningar, som vi skulle fylla i.

En mening var: "På rasterna leker jag....". Förgäves försökte jag få fröken att låta mig ändra lite på meningen. Jag sa: "Jag kan inte skriva. Jag leker hoppa hage eller jag leker hoppa rep. Då hoppar jag inte rep eller hage. Då bara låtsas jag," men fröken ändrade sig inte utan det vara bara att göra som hon sagt.

Det slutade med att jag argt skrev "på rasterna leker jag gömme". Så kunde man i alla fall uttrycka sig – men sant var det inte (just då). Ett annat ex på lärarinnans stelbenthet är den gången jag tvingades skriva uppsats om "min skolväg", den som var i det närmaste obefintlig.

Gerd Rölander

Vi som började skolan hösten 1946 i Källered. Jag är nr 2 från vänster i översta raden.

**Gerds artikel om skolminnen från Källered 1946
fortsätter i vårt nästa nummer av tidningen Släktdata**

Kom i gång med släktforskarprogrammet Disgen

Föreningen DIS, Datorhjälp I Släktforskningen har för avsikt att starta en distansutbildning i hur man använder släktforskarprogrammet Disgen. I programmet kan Du bland annat registrera Dina släktingar och skriva ut en egen antavla.

Mer information om ”Distansutbildning – Kom igång med Disgen” hittar Du på www.kj2.se/test/start.shtm

Disgen - uppdateringar

Senaste versionen av Disgen 8.2d är nu klar för uppdatering. Den innehåller bland annat nya och förbättrade kartfunktioner

Se www.dis.se

DIS - VÄST datorhjälp i släktforskningen

DIS-VÄST fyller 25 år

Jubileumsfirandet ägde rum på Scandic Hotell i Mölndal lördagen den 8 september.

Dagen startade med två mycket intressanta föredrag där kartmannen Björn Johansson gick igenom hur man på ett digitalt sätt kan utnyttja kartor i sin släktforskning.

Därefter berättade Synnöve Nilsson om Salt Lake City och dess fantastiska släktforskningscenter.

Senare på kvällen var det stor jubileumsmiddag.

Släktdata gratulerade DIS-VÄST och överlämnade en blomgrupp som ett tack för ett gott samarbete under de gångna 25 åren och önskade föreningen en god fortsättning.

Björn Jönsson

*Ordföranden Björn Jönsson överlämnar
25-års- presenten till DIS-VÄSTs ord-
föranden Jonny Holm*

Söker Du efter släkt i Norge?

Tag kontakt med ”Norsk Slektshistorisk forening”. Den bildades 1926 och ger ut medlemsbladet ”Genealogen. Man hjälper släktforskare och driver kurser av olika slag inom släktforskarområdet.

Deras hemsida når man på www.genealogi.no

The Norwegian Genealogical Society

Norsk Slektshistorisk Forening

Nya register i Släktdatas databas

Dokument	Län	Period	Registrerare	Poster
Alingsås stadsförsamling H7	(P)	1817-1824	Dan Höglund för Alingsås Släktforskarförening	2 919
Björlanda V1	(O)	1793-1860	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	680
Björlanda V2	(O)	1861-1863	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	18
Björlanda V11	(O)	1863-1874	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	111
Björlanda V12	(O)	1874-1881	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	81
Björlanda V21	(O)	1881-1894	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	148
Björlanda V22	(O)	1895-1935	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	240
Björlanda V3	(O)	1936-1937	Björlanda-Torslanda Hembygdsförening	11
Börstil F5	(C)	1840-1860	Lisbeth Wahlström	1 710
Börstil V11	(C)	1861-1886	Lisbeth Wahlström	906
Börstil D5	(C)	1840-1862	Lisbeth Wahlström	1 380
Göteborgs Oscar Fredrik F1	(O)	1888-1888	Gerd Rölander	396
Göteborgs Oscar Fredrik F2	(O)	1888-1892	Gerd Rölander	3 774
Hällaryd F9	(K)	1869-1886	Carin Gustavsdotter	1 687
Lärbro F2	(I)	1766-1839	Boris Wall	1 744
Morlanda V13	(O)	1861-1895	Rolf Berlin	955
Månstad F1	(P)	1728-1814	Laila Hedlund, Trollhättans Släktforskarför.	613
Månstad V1	(P)	1728-1814	Lars Eriksson, Trollhättans Släktforskarför.	229
Norra Kedum F1	(R)	1861-1894	Kerstin Marberg, Trollhättans Släktforskarför.	254
Norra Kedum F2	(R)	1895-1920	Kerstin Marberg, Trollhättans Släktforskarför.	135
Norra Kedum V2	(R)	1895-1920	Kerstin Marberg, Trollhättans Släktforskarför.	39
Norra Kedum D1	(R)	1860-1894	Kerstin Marberg, Trollhättans Släktforskarför.	137
Norra Kedum D2	(R)	1894-1920	Kerstin Marberg, Trollhättans Släktforskarför.	91
Näshulta F8	(D)	1895-1917	Lena Johnsson	966
Näshulta V11	(D)	1895-1913	Lena Johnsson	239
Näshulta D11	(D)	1895-1911	Lena Johnsson	438
Partille D2	(O)	1828-1828	Björn Jönsson	39
Partille D3	(O)	1829-1860	Björn Jönsson	1 282
Partille D4	(O)	1861-1861	Björn Jönsson	45
Rommele F3	(P)	1831-1860	Laila Hedlund, Trollhättebygdens släktforskare	757
Rommele F4	(P)	1861-1894	Laila Hedlund, Trollhättebygdens släktforskare	632
Rommele F6	(P)	1895-1920	Laila Hedlund, Trollhättebygdens släktforskare	295
Rommele D2	(P)	1730-1741	Laila Hedlund, Trollhättebygdens släktforskare	155
Skokloster F4	(C)	1832-1860	Lisbeth Wahlström	388
Skokloster D2	(C)	1761-1861	Lisbeth Wahlström	1 215
Skokloster D11	(C)	1861-1894	Lisbeth Wahlström	305
Ucklum F2	(O)	1766-1846	Rune Eyram	2 397
Ucklum V2	(O)	1766-1846	Rune Eyram	531
Ucklum D2	(O)	1766-1846	Rune Eyram	1 405
Valla F8	(O)	1926-1929	Marit Karlsson, Tjörns Släktforskarförening	97
Öckerö H6	(O)	1820-1824	Öckeröörarnas Släktforskarförening	1 913
			Summa	31 357

GöteborgsRegionens Släktforskare GRS

Måndag 8 oktober kl. 18.30. Ordinarie HÖSTMÖTE med föredrag med val av funktionärer och beslut om budget samt medlemsavgift år 2013. Efter förhandlingarna får vi höra Föredrag av Ann Lindholm: "Resandefolket i Västsverige".

Anmälan senast torsdagen innan (4/10)

Avgift 50:-

Lokal Erik Dahlbergsgatan 36B

Kaffeservering

Måndag 12 november kl. 18.30. Allmänt föredrag i Hörsalen på Landsarkivet, Arkivgatan 9 A
Lars Ericson Wolke om 'Lasse i Gatan, konungens kapare'.

Lars Ericson Wolke, professor i militärhistoria vid Försvarshögskolan och tidigare i många år verksam vid Krigsarkivet, bl.a. som ansvarig för dess forskarservice. Han har författat ett 25-tal böcker bl.a. Svenska knektar (2:a uppl 2002) och Lasse i Gatan. Kaparkriget och det svenska stormaktsväldets fall (2:a uppl 2006), men också bidrag till Släktforskarförbundets årsbok, Släkt och Hävd samt Släkthistoriskt Forum. Han är hösten 2012 aktuell med Soldatforska! Hur jag finner mina militära förfäder (Sveriges släktforskarförbunds handbok 4).

Hörsalen rymmer 60 pers. varför vi ser fram emot att många kommer !

Allmänheten inbjudes. - Rolf Ekelunds minnesfond.

Anmälan senast torsdagen innan (8/11) Max 60 deltagare

Ingen avgift

Lokal Hörsalen på Landsarkivet, Arkivgatan 9 A, obs adressen!

ANMÄLAN görs i så god tid som möjligt till Karin/Holger, tel. 031 – 40 85 20.

Entrén till samlingssalen på Erik Dahlbergsgatan sker genom GRS egen lokal, vilken måste låsas under själva mötet. Kom således i god tid.

Vi har öppet 1 timma före föreningsmötet. Samlingssalen rymmer 40 personer.

Mycket välkomna !

Eventuellt återbud måste anmälas!

Arrangemangen kan vara fulltecknade och medlemmar stå på reservlista.

<https://www.genealogi.se/grs/>

*Släktforskning - en fascinerande historia...
Din historia!*

www.slaktdata.org

Trycksaker? Ring oss på telefon 031 - 690 555

**Proline
Offset**
Tryckeri AB
www.prolinetryckeri.se

Brevpapper - Visittkort - Kuvert - Folders - Broschyrer - Blanketter - Etiketter - Nyhetsbrev.....

Fiskhamnsgatan 2 • SE-414 58 Göteborg